

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री दीपकराज जोशी
माननीय न्यायाधीश श्री देवेन्द्र गोपाल श्रेष्ठ
फैसला

070-CI-0695

मुद्दा: अंशदत्ता।

जिल्ला सप्तरी, गा.वि.स. तरही वडा नं. ५ बस्ने शिवनारायण मुखियाको पत्नी कैली देवी मुखिया मलाह -----१

जिल्ला सप्तरी, गा.वि.स. तरही वडा नं. ५ बस्ने शिवनारायण मुखियाको पत्नी पुनरावेदक
फुलवती देवी मुखिया मलाह -----१ प्रतिवादी

जिल्ला सप्तरी, गा.वि.स. तरही वडा नं. ५ बस्ने पंची मुखियाको छोरा शिव नारायण मुखिया मलाह -----१

विरुद्ध

जिल्ला सप्तरी, गा.वि.स. तरही वडा नं. ५ बस्ने खुसीलाल मुखियाको छोरा दशैं प्रत्यर्थी
मुखिया मलाह -----१ वादी

शुरु फैसला गर्ने: माननीय न्यायाधीश श्री ऋषिप्रसाद अधिकारी

सप्तरी जिल्ला अदालत

फैसला मिति: २०६५।०९।०७

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने: माननीय न्यायाधीश श्री दिपक कुमार कार्की

माननीय न्यायाधीश श्री हरि कुमार पोखरेल

फैसला मिति २०६८।०१।२१

पुनरावेदन अदालत राजविराज

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२(१) को खण्ड (क) र (ख) बमोजिम यस अदालतबाट मिति २०७०।०९।१२ मा मुद्दा दोहोर्न्याई हेर्ने निस्सा प्रदान भएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र ठहर यस प्रकार रहेको छः

मुलपुर्खा स्व.पंची मुखियाको ३ छोरोमा जेठा खुसीलाल माहिला भोगीलाल र कान्छा शिवनारायण, शिवनारायणका २ पत्निमा जेठी कैली देवी र कान्छी फुलवती देवी हुन्। हामी बिच माहिला बाबु, कान्छा बाबु, कान्छी आमा, दाजु भाइ, देउरानी, भतिजा नाता पर्दछ। पैतृक सम्पत्ति र हाम्रो समेत प्रयासमा आर्जन गरेको सम्पत्ति साझा सगोल भै भोग चलन गरि खाई आएकोमा प्रतिवादीहरुको जहान परिवार बढी एकासगोलमा बस्दा कचिङ्गल भै मेरा जहान परिवारलाई खान लाउन समेत प्रतिवादीहरुले नदिँदा गाउँका भद्र भलादमी राखी मिति २०५९।११।१५ गते चुलोमानो अलग गरी बसी रितपूर्वकको अंशबण्डा गरी दिनुहोस भन्दा दिन इन्कार गरेको हुँदा न्यायको शरणमा आएको छु। अतः बुझ्नु पर्ने प्रमाण बुझी चुलोमानो छुटिएको मिति सम्मको तायदाती फाँटवारी लिई सम्पूर्ण चल अचल श्री सम्पत्तिलाई ३ भाग गरी ३ भागको १ भाग सम्पत्ति अंशबण्डा छुट्याई दर्ता समेत गरि कोर्ट फि प्रतिवादीबाट दिलाई पाउँ भन्ने फिरादपत्र।

वादीले देखाएको पुस्तावली ठिक छ। नाबालक केटाकेटिहरु बिच आपसी झै झगडा हुँदा कुटपिट समेत भएको निहुँमा झुठा नालेस गरेका हुन्। हामीले खान लाउन नदिएको र अंशबण्डा दिन इन्कार गरेको समेत होइन। हामी अंश दिन तैयार नै छौं। विपक्षीले लगाएको झुठा दावीबाट फुर्सद पाउँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी भोगीलाल मुखियाको प्रतिउत्तर पत्र।

मुलपुर्खा स्व.पंची मुखियाको नाउँमा कुनै पुख्यौली जग्गा नभएको हुँदा हामीले विपक्षीलाई अंश दिनुपर्ने होइन। विपक्षीले देखाएको वंशावली अधुरो छ। निज भोगीलालको पत्नि देवकी देवी, निजका ५ भाई छोराहरुमा क्रमण जगदिश, राजकुमार, विन्देश्वर, चन्देश्वर र परमेश्वर हामसम्म जिवित छन्। विपक्षीले देखाएको वंशावली ठिक भएपनि निज हाम्रा अंशियार होइनन्। हाम्रो पुख्यौली सम्पत्ति नहुँदा अरुको घरमा काम गरी सरकारी नोकरी खाई कमाएको सम्पत्तिमा लोभ गरी वादीले हामीसंग अंश माग गरेको हुन्। पैतृक सम्पत्ति केही नहुँदा २०१८ साल तिरै आ-आफ्नो जिउ लिई अलग बसी आ-आफ्नो खती उपती व्यहोरी आएका छौं। मैले सरकारी नोकरी गरी कमाई बढाएको सम्पत्ति निजी आर्जन भै अरु अंशियारलाई दिनुपर्ने कानूनद्वारा प्रदान गरिएको सुविधामा न्यायिक विवेक प्रयोग गरि झुठा दावीबाट फुर्सद पाउँ भन्ने प्रतिवादी कैली देवी मुखिया मलाहा, फुलवती देवी मुखिया मलाहा, शिवनारायण मुखिया मलाहा समेतको संयुक्त प्रतिउत्तर पत्र।

मिति २०६१।८।२० गतेको आदेश अनुसार अ.वं. १३९ नं. बमोजिम बुझिएका व्यक्तिहरु राजकुमार मुखिया, जगदिश मुखिया, विन्देश्वर मुखिया, परमेश्वर मुखिया, चन्द्रेश्वर मुखिया म्याद भित्र हाजिर नभै म्यादै गुजारी बसेको।

यसमा ऋणको हकमा साहुको उजुरी परेको वखत कानून बमोजिम हुने नै हुँदा सो फाँटवारीमा उल्लेखित सम्पतिबाट फिराद दावी बमोजिम ३ खण्डको १ खण्ड वादीले प्रतिवादीहरुबाट अंश वापत छुट्याई लिन र दर्ता समेत हुने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको शुरु सप्तरी जिल्ला अदालतको मिति २०६५।०९।०७ को फैसला।

विपक्षी प्रतिवादी मध्येको भोगीलाल मुखियाका छोराहरुले आफ्ना नाउँमा दर्ता रहेको जग्गा विभिन्न मितिमा विभिन्न व्यक्तिहरुलाई विक्री व्यवहार गरेको, त्यसै गरी विपक्षी प्रत्यर्थी वादीले पनि आफ्नो नाउँमा दर्ता रहेको जग्गा विभिन्न मितिमा विभिन्न व्यक्तिहरुलाई विक्री व्यवहार गरेको तथ्य प्रति न्यायिक मनको प्रयोग नगरी भए गरेको सप्तरी जिल्ला अदालत राजविराजको मिति २०६५।९।७ को फैसला त्रुटिपूर्ण छ। म पुनरावेदक शिवनारायण मुखिया आफ्नो जागिरको क्रममा रहँदा बस्दा तलव लगायत संचयकोष समेतको रुपैयाबाट आफ्नो तथा आफ्ना पत्निहरुको नाउँमा खरिद भएको तथा दाईजो समेतको रुपैयाबाट आफ्नो तथा आफ्ना पत्नीहरुको नाउँमा खरिद भएको तथा दाईजो समेतको रकमबाट खरिद भएको निजी आर्जनको जग्गामा हचुवा तवरले अंश पाउने गरी भए गरेको सप्तरी जिल्ला अदालत राजविराजको मिति २०६५।९।७ को फैसला प्रत्यक्ष त्रुटिपूर्ण छ। वादी र यी प्रतिवादीहरु बिच विधिवत अंशबण्डा भएको कुनै अधिकारिक प्रमाण गुज्रन आएको छैन भनि फैसला गर्दा लिएको आधार मिलेको छैन। ने.का.प.२०४६, पृ ९९९ नि.नं. ३९५२ झिताबुल जालाहा समेत विरुद्ध मोहरत जालाहा समेत भएको मुद्दामा बण्डा गर्नुपर्ने कुनै पैतृक सम्पत्ति नभएको भन्ने देखिएको यस्तो अवस्थामा छुटिभिन्न हुँदा कुनै वण्डापत्र खडा हुने स्थिति नै नरहेकोले पास भएको वण्डापत्र नभएको कारणबाट वादी प्रतिवादीहरुको बिच बण्डा नै नभएको भन्न सकिने अवस्था नभएको। जसको बण्डा गर्नुपर्ने कुनै सम्पत्ति नै छैन भने त्यस्तो व्यक्तिहरुले मानो छुटिएको लिखित गरी अड्डामा गई दस्तुर तिरी पास समेत गराउन जाने सम्मको विचार राख्ने आशा गर्न सकिने अवस्था नै नरहने भनि सिद्धान्त समेत प्रतिपादन भएको परिप्रेक्षमा सो को विपरित भए गरेको सप्तरी जिल्ला अदालत राजविराजको मिति २०६५।९।७ को फैसला त्रुटिपूर्ण छ बदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादीहरु

कैलीदेवी मुखिया, फूलवती देवी मुखिया मलाह र शिवनारायण मुखियासमेतको तर्फबाट पर्न आएको पुनरावेदन पत्र।

यसमा मुल पुर्खा पंची मुखियाको नाममा कुनै श्री सम्पत्ति भएको नदेखिएको, वादीले प्रतिवादी कायम गरेको प्रतिवादीहरू विच लेनदेन र जग्गा खरिद विक्री भएको व्यवहार प्रमाणबाट प्रष्ट भैरहेको अवस्थामा शुरुबाट वादीले अंश पाउने ठहरी भएको फैसला फरक पर्न सक्ने हुँदा मुलुकी ऐन अ.बं. २०२ र पुनरावेदन अदालत नियमावली, २०४८ को नियम ४७ बमोजिम विपक्षीलाई झिकाई आए वा अवधी व्यतित भएपछि नियमानुसार गरी पेश गर्नु भन्ने समेत व्यहोराको मिति २०६७।२।१७ मा पुनरावेदन अदालतबाट भएको आदेश।

प्रतिवादी मध्येका भोगीलाल मुखियाको छोरा जगदीश मलाहका नाउँमा जिल्ला सप्तरी, प्रगन्ना रायझमुना मौजे हटैलमा साविक देखि जग्गा दर्ता रहेको तथ्य उक्त मौजाका जमिनदारी कचहरीको रैति नं. २८५ मा साल सालै पोत तिर्दै बुझाउँदै आएको सबुद प्रमाण मालपोत कार्यालय सप्तरीमा महजुदै छन्। सो अवस्थामा अंशियारहरूको बिच अंश लाग्ने हुँदा प्रतिवादी भोगीलालले प्रतिवाद गर्दा स्पष्ट रुपमा हामी बीच अंशबण्डा नभएकोले दिन तयार नै छौं। अदालतको फैसला समेतलाई स्विकार गरी बसेको त्यस्तो स्थितिमा अन्य कुनै अंशियारको नाउँमा रहेको पैतृक सगोलको सम्पत्ति वा सगोलको सम्पत्तिबाट बढे बढाएको सगोलको आर्जन समेतमा सबै अंशियारहरू बिच अंशबण्डा गर्नुपर्ने नैसर्गिक अधिकार हुँदा अघात नपुन्याउने गरी सप्तरी जिल्ला अदालतले गरेको फैसलामा कानूनी एवं न्यायिक त्रुटिपूर्ण नहुँदा सदर राखी हक इन्साफ गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको दर्शै मुखिया मलाहको लिखित प्रतिवाद।

यसमा जबसम्म कुनै सम्पत्ति निजी आर्जन हो भनेर प्रष्टसँग प्रमाणित हुँदैन तबसम्म प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ६(क) बमोजिम त्यस्तो सम्पत्ति सगोलको सम्पत्ति हो भनि अदालतले अनुमान गर्नु पर्ने हुन्छ। अदालतले गर्नुपर्ने त्यस्तो अनुमानलाई खण्डित हुने गरी प्रतिवादीले भरपर्दो प्रमाण पेश नगरेको अवस्थामा वादीले प्रतिवादीबाट तायदाती फाँटबारीमा उल्लेखित सम्पत्तिबाट ३ खण्डको १ खण्ड अंश पाउने ठहर्न्याएको शुरू सप्तरी जिल्ला अदालतको मिति २०६५।९।७ को फैसला मिलेको देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भनी पुनरावेदन अदालत राजविराजले मिति २०६८।०१।२१ मा गरेको फैसला।

पुनरावेदन अदालत राजविराजको फैसलामा चित्त बुझेन। वादी र हामीहरूको पुख्यौली सम्पत्ति केही थिएन, तसर्थ हामीहरू २०१८ सालमानै आ-आफै घरबाट आफुखुसी निस्किएका हौं। २०१८ साल देखि नै हामी अलग भिन्न भई बसेका छौं। पुख्यौली सम्पत्ति केही नभएकोले अंशबण्डा गर्नुपर्ने सम्पत्ति केही छैन। मेरो सरकारी नोकरी, श्रीमतीहरूको पेवा, दाइजोबाट बढे बढाएको सम्पत्तिबाट केही सम्पत्ति जोडेका हौं। वादी र हाम्रो बीचमा लेनदेनको कागज भई रकम लिनुदिनु गरेका छौं जसबाट हामीहरू एका सगोलमा छैनौं भन्ने प्रमाणित हुन्छ। वादीहरूको नाममा भएको सम्पत्ति वेच विखन गरेको अवस्था छ। हाम्रो सम्पत्तिमा वादीले अनावश्यक आँखा लगाएका हुन्। तसर्थ व्यवहार प्रमाणबाट वण्डा गर्नुपर्ने सम्पत्ति नभएको र छुट्टी भिन्न भएको अवस्थामा वादी दावी बमोजिम वण्डा गर्नुपर्ने भनी पुनरावेदन अदालत राजविराजले गरेको फैसला त्रुटीपूर्ण भएकोले उक्त फैसला उल्टी गरी वादी दावी नपुग्ने फैसला गरी पाउँ भनी प्रतिवादीहरू शिवनारायण मुखिया, फुलवतीदेवी मुखिया र कैलीदेवी मुखियाले यस अदालतमा गरेको पुनरावेदन पत्र।

यसमा प्रस्तुत अंश मुद्दा पर्नु भन्दा पहिला वादी प्रतिवादीहरू समेतले गरेका लेनदेन तथा विक्रि व्यवहार समेतबाट वादी प्रतिवादीहरू बीचमा अंशबण्डाको १८ नं. को अवस्था विद्यमान रहेको र ने.का.प.२०४६ नि.नं.३८६९ पृष्ठ ७०६ मा प्रकाशित शेरबहादुर चौधरी विरुद्ध शेषनारायण चौधरी भएको अंश मुद्दामा प्रतिपादित सिद्धान्त समेतको आधारमा पुनरावेदन अदालत राजविराजबाट मिति २०३८।१।२१ मा भएको फैसलामा प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ३ र ५४ तथा अ.वं. १८४ नं. समेतको त्रुटी रहेको देखिँदा न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२(१) को (क) र (ख) बमोजिम प्रस्तुत मुद्दा दोहोर्न्याई हेर्न निस्सा प्रदान गरिदिएको छ। नियमानुसार गरी पेश गर्नु भनी यस अदालतबाट मिति २०७०।९।१२ मा भएको आदेश।

नियमबमोजिम पेशी सूचीमा चढी निर्णयार्थ यस इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको मिसिल संलग्न कागजातको अध्ययन गरी निम्न अनुसारको वहस सुनियो।

पुनरावेदक प्रतिवादी कैलीदेवी मुखिया मलाहसमेतको तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री जीवनप्रसाद उपाध्यायले हाम्रो बाबु बाजेको पालाको कुनै अचल सम्पत्ति थिएन। हामीहरूले आ-आफ्नै श्रम सिप र लगनशिलताले गर्दा केही सम्पत्ति आर्जन गरेका हौं। पैत्रिक सम्पत्ति नभएको र नोकरी, श्रीमतीहरूको पेवा र दाइजोबाट केही सम्पत्ति जोडेकोले सोमा वण्डा लगाउनु पर्ने होइन। निजि आर्जनको सम्पत्तिमा कानूनले वण्डा नलाग्ने

भएकोले पुनरावेदन अदालत राजविराजको फैसला उल्टी गरी वादी दावी नपुग्ने फैसला हुनुपर्छ भनी वहस गर्नुभयो।

प्रत्यर्थी वादीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री सुमन कुमार पौडेलले वादी प्रतिवादी एका सगोलमा रहेको अवस्था छ। एका सगोलमा रहंदाका अवस्थामा अंशियारहरूले कमाएको सम्पत्तिमा सबै अंशियारको सो समतपत्तिमा हक लाग्छ। यी अंशियाहरू बीच कागज गरी लेनदेन भएको छैन, केवल, प्रतिवादीको मौखिक कथन बाहेक प्रमाण केही छैन। तसर्थ शुरू सप्तरी जिल्ला अदालत र पुनरावेदन अदालत राजविराजले वादी दावी बमोजिम अंशबण्डा हुने ठहराएको फैसला सदर हुनुपर्छ भनी वहस प्रस्तुत गर्नुभयो।

उल्लिखित तथ्य एवं वहस जिकिर रहेको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक प्रतिवादीहरूको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो, होइन र पुनरावेदन अदालत राजविराजले गरेको फैसला मिलेको छ, छैन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय गर्नुपर्ने देखियो।

यसमा प्रतिवादीसंग अंश माग गर्दा नदिएकोले सम्पूर्ण चल अचल सम्पत्तिको तायदाति फाँटवारी लिई ३ खण्डको १ खण्ड सम्पत्ति अंश दिलाई पाउँ भन्ने वादी दावी भएकोमा वादीले देखाएको पुस्तावली ठिक छ। हामीले वादीलाई खान लाउन नदिएको र अंशबण्डा दिन इन्कार गरेको छैन। हामी अंश दिन तैयार नै छौं भनी प्रतिवादी भोगीलाल मुखियाले प्रतिउत्तर लगाएको देखिन्छ। हाम्रो पुखौली सम्पत्ति नहुँदा अरूको घरमा काम गरी, सरकारी नोकरी गरी कमाएको सम्पत्तिमा लोभ गरी वादीले हामीसंग अंश माग गरेको हुन्। पैतृक सम्पत्ति केही नहुँदा २०१८ साल तिरै आ-आफ्नो जिउ लिई अलग बसी आ-आफ्नो खती उपती व्यहोरी आएका छौं। मैले सरकारी नोकरी गरी कमाई बढाएको सम्पत्ति निजी आर्जन भै अरु अंशियारलाई दिनुपर्ने होइन भन्ने प्रतिवादी कैली देवी मुखिया मलाहा, फुलवती देवी मुखिया मलाहा, शिवनारायण मुखिया मलाहा समेतको संयुक्त प्रतिउत्तर रहेको देखियो। यसमा शुरू सप्तरी जिल्ला अदालतले वादी दावीबमोजिम सम्पूर्ण सम्पत्तिलाई ३ भाग गरी सोको १ भाग वादीले अंश पाउने ठहराई फैसला गरेकोमा प्रतिवादीहरू कैलीदेवी मुखिया मलाहसमेतले सो फैसलामा चित्त नबुझाई पुनरावेदन अदालत राजविराजमा पुनरावेदन गरेकोमा शुरू सप्तरी जिल्ला अदालतको फैसलालाई नै सदर गरी फैसला गरेको देखियो। सो फैसलामा पनि प्रतिवादीहरूले चित्त नबुझाई मुद्दा दोहोर्‍याई हेरी पाउँ भनी यस अदालतमा निवेदन गरेकोमा यस अदालतबाट मिति २०७०।९।१२ मा प्रस्तुत मुद्दा दोहोर्‍याई हेर्ने अनुमति प्राप्त भई निर्णयको लागि पेश हुन आएको अवस्था छ।

निर्णय तर्फ विचार गर्दा वादी प्रतिवादीहरू अंशियार नाताका मानिस भएकोमा दुवै पक्षको मुख मिलेकोले सो सम्बन्धमा थप विवेचना गर्नु नपरी, अंशियार नाता व्यक्तिहरू रहेको देखियो। प्रतिवादी मध्येका भोगीलाल मण्डलले पेश गरेको प्रतिउत्तर जिकिरमा वादीलाई अंश दिन मंजुर गरेको अवस्था छ। वादी दर्शैं मुखिया मलाह र यी प्रतिवादीहरू भोगीलाल मलाह, शिवनारायण मलाह समेतका व्यक्तिहरू बीच अंशबण्डा भएको छैन भनी वादीले प्रतिवादीहरूबाट अंश माग गरेको र प्रतिवादी मध्येका भोगीलाल मलाहले अंश दिन तयार छौं भनी प्रतिउत्तर जिकिर लगाएको र सो कुरालाई अन्य प्रतिवादीहरूले खण्डन नगरेकोले यी वादी र प्रतिवादीहरू बीच अंशबण्डा भएको देखिंदैन। त्यसैगरी कानून बमोजिम यी वादी र प्रतिवादीहरू बीचमा अंशबण्डा भएको नदेखिँदा अंशबण्डा गर्न बाँकी नै रहेछ भनी स्वतः मान्नु पर्ने देखियो। त्यसैले प्रस्तुत मुद्दाका वादी र प्रतिवादीहरू बीचमा अंशबण्डा भएको नदेखिँदा अंशबण्डा गर्नुपर्ने देखियो।

अब शिवनारायण मलाहसमेतका प्रतिवादीहरूले तायदातीमा उल्लेखित सम्पत्ति आफूहरूको निजी आर्जन भएको र पैत्रिक सम्पत्ति केही नभएकोले वण्डा हुनुपर्ने होइन भन्ने पुनरावेदन जिकीर तर्फ हेर्दा प्रस्तुत मुद्दा पर्दा सम्म यी वादी प्रतिवादीहरू एका सगोलमा नै रहेको देखियो। प्रतिवादीहरू शिवनारायण मलाह समेतका व्यक्तिहरूले तायदातीमा उल्लेखित सम्पत्ति हाम्रो निजी आर्जन भएको भनी दावी गरेकोमा उक्त कुरा प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा २८ र २९ बमोजिम निजी आर्जन हो भन्ने कुरा प्रतिवादीहरू शिवनारायण मलाह, कैलीदेवी मुखिया र फूलवतीदेवी मुखिया समेतका व्यक्तिहरूले आफ्नो प्रमाणद्वारा प्रमाणित गर्न सक्नु भएको छैन। तायदातीमा उल्लेखित सम्पत्ति निजी आर्जनको हो भन्ने कुरा निज प्रतिवादीहरूको भनाई बाहेक अन्य प्रमाण रहेको पाइएन। यसर्थ तायदातीमा उल्लेखित सम्पत्ति प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ६(क) बमोजिम एकाघरसँगका अंशियारहरू मध्ये जुनसुकै अंशियारको नाममा रहेको सम्पत्ति सगोलको सम्पत्ति हो भनी अदालतले अनुमान गर्ने छ भन्ने कानूनी व्यवस्था बमोजिम वण्डा लाग्ने सम्पत्ति देखियो। अदालतले गर्नुपर्ने त्यस्तो अनुमानलाई खण्डित हुने गरी प्रतिवादीहरूले भरपर्दो प्रमाण पेश नगरेको अवस्थामा वादीले प्रतिवादीहरूबाट तायदाती फाँटवारीमा उल्लेखित सम्पत्तिबाट ३ खण्डको १ खण्ड अंश पाउने नै देखियो। तसर्थ यस अदालतबाट मिति २०७०।९।१२ मा मुद्दा दोहोर्न्याई हेर्ने अनुमति प्रदान गरेको आदेश सँग यो इजलास सहमत हुन सकेन।

अतः माथि उल्लेखित आधार कारणहरुबाट वादीले प्रतिवादीहरुबाट तायदाती फाँटवारीमा उल्लेखित सम्पत्तिलाई ३ भाग लगाई सो ३ भागको १ भाग अंश पाउने ठहर्‍याई शुरू सप्तरी जिल्ला अदालतको मिति २०६५।९।७ को फैसलालाई सदर गर्ने गरेको पुनरावेदन अदालत राजविराजको मिति २०६८।१।२१ को फैसला मिलेको देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। प्रतिवादीहरुको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत (उपसचिव): प्रेम खड्का

कम्प्युटर टाईप गर्ने: कृष्णमाया खतिवडा

इति सम्बत् २०७३ कार्तिक १० गते रोज ४ शुभम् ----- ।